

59

KOCIANOVA Č.4

HOUSLOVÁ

SOUTĚŽ

XII. FESTIVAL KOCIANOVO ÚSTÍ

Výsledky IV. kategorie

- 1. cena:** Lucilla Rose Mariotti - Italy
- 2. cena:** Hana Chang — USA
Marija Radovanović — Serbia
- 3. cena:** Staša Žikić — Serbia

ČU 1: Ina Han Brekke — Norway

ČU 2: Kristýna Jungová — ČR

ČU 3: Kristina Marusic — Serbia
Hana Jasanská — ČR

UL: Luka Perazic — Serbia

III. kategorie

- 1. cena:** Natalia Wojciechowska — Poland
- 2. cena:** Emilia Szłapa — Poland
- 3. cena:** Jovana Udović — Serbia

ČU 1: David Hernych — ČR

Kristian Mráček — ČR

David Kubita — ČR

Veronika Jugasová — ČR

ČU 2: Sarah Bornstedt — Germany

UL: Miljan Stanisic — Montenegro

Cena za nejlepší provedení skladby Bohuslava Martinů:
Veronika Jugasová

Historicky první laureátka z Itálie!

Předposlední vystoupení rozhodlo. Pochyby poroty o udělení laureátského titulu rozptýlila Lucilla Rose Mariotti 1. větou Čajkovského Koncertu D dur. Nejvyšší ocenění z Kocianky tak putuje poprvé na Apeninský poloostrov.

The last but one performance decided. The doubts about awarding the laureate title were dispersed by Lucilla Rose Mariotti with the 1st movement of Tchaikovsky's Concerto D dur. The highest valuation of Kocianka will travel to the Apennine peninsula for the first time.

JAK SE CÍTÍTE? ČEKALA JSTE, ŽE SE STANETE VÍTĚZKOU? HOW DO YOU FEEL? DID YOU EXPECT TO BECOME THE LAUREATE?

Nikdy nevíte, co se stane. Nemám moc ráda soutěže, protože se nevystupuje pro lidi, ale abyste vyhráli. Já raději hraji pro lidi. Líbí se mi hrát v tomto městě a v tomto sále, takže jsem ráda, že se moje hra líbí. You never know what will happen. I don't really like competitions because you don't perform for the people, you perform to win. I prefer to play for the people. I like to play in this city and in this hall, so I am very happy that people like me.

TRVALA VÁM PŘÍPRAVA NA TUTO SOUTĚŽ DLOUHO? HOW LONG DID YOU HAVE TO PREPARE FOR THIS COMPETITION?

Obvykle hraji několik skladeb. Potom, když jedu na soutěž, si vyberu jednu skladbu, kterou hraji a zaměřuji se na ni třeba jeden měsíc před začátkem. Usually, I have multiply pieces that I play. Then, when I go to a competition, I chose one piece that I play and try to focus on for one month before the competition.

CO VAŠE DALŠÍ PLÁNY? WHAT ABOUT YOUR PLANS FOR THE FUTURE?

Budu mít nějaké koncerty příští rok. Mám jeden v Praze, pak hraji s orchestrem a nakonec mám i nějaké koncerty v červenci v Itálii. Yes, I have some concerts next year. I have one in Prague, then I will play with the orchestra, and finally, I will have some concerts in Italy in July. (ep)

Pavel Hůla

hodnotí III. kategorii

Předně bych řekl, že třetí kategorie byla nejpočetnější. Možná některé soutěžící přilákala výrazná finanční odměna za nejlepší provedení skladby Bohuslava Martinů, jehož hudbu se snažíme propagovat. Celkově však byla třetí kategorie v porovnání s druhou i první přeci jen slabší, přestože jsme slyšeli pěkné výkony, žádný z nich nebyl úplně ideální. Na velkých soutěžích by možná ani nedošlo k udělení první ceny, tento názor se objevil i v naší porotě, ale nakonec jsme se rozhodli jinak.

U povinné skladby Martinů bylo znát, kdo je Čech a kdo nikoliv. Nejlepší výkon podala Veronika Jugasová, jenže ta měla ve druhém kole špatný den, asi zapracovaly nervy. Kdyby zahrála, co umí, určitě by na cenu dosáhla. Tři další Češi, kteří získali čestné uznání I. stupně, předvedli slušné výkony, ale nejlepší tři houslistky byly přeci jen výš.

Loni ve III. kategorii kralovalo Srbsko, letos nikoliv. Pojetí skladby Martinů se nám opravdu nelíbilo, bylo tak trochu balkánské, chyběl mu řád. Jedině Jovana Udović ho zvládla obstojně a ve druhém kole hrála také velice solidně.

První dvě polské dívky byly nejlepší, v porotě jsme se bez problémů shodli. Vítězka předvedla nejkvalitnější výkon zejména ve druhém kole, rozehrála se a vše bylo v pořádku. Připomínala mi svým projevem slavnou holandskou houslistku Janine Jansen, vizáží i způsobem hraní. Druhá z Polek byla jen nepatrně horší, hrála pěkně. Vadilo mi pouze její pojetí Svendsenovy Romance, udělala z ní spíše pomalou smuteční píseň.

Pavel Hůla, the chairman of the jury, rates the III. category:

Firstly, I would like to mention that the third category was the most extensive one. Maybe some of the competitors were attracted by the award of the best performance of the piece by Bohuslav Martinů, whose music we are trying to promote. However, all in all, the third category was compared to the second and the first categories a bit weaker. Even though, we heard some beautiful performances, none of them were completely ideal. In a bigger competition, maybe there wouldn't even be a first prize. This opinion was appeared in our jury, too, but at the end, we decided otherwise.

With the Martinů's obligatory piece, it was clearly visible, who is Czech and who isn't. The best performer was Veronika Jugasová; however, she had a bad day in the second round. Her nerves probably clicked. If she had played what she knows, she would surely get a prize. Three other Czechs who got the honorable mentions of I. Degree also performed very well, but the three violinists were better after all. Last year, the III. category was dominated by Serbia. Not this year, though. We really didn't like the conception of the Martinů's piece because it was kind

of Balkan, and it missed some order. Only Jovana Udović managed to play it fairly and played very solidly in the second round.

The first two Polish girls were the best. We easily agreed in the jury. The winner's performance had a quality, especially in the second round — she got into the song and everything was fine. The second Polish girl was just slightly worse, but she played nicely. I just disliked her conception of the Romance by Svendsen because she made it into a slow and sad piece.

hodnotí IV. kategorii

Dlouho jsme čekali na vrchol a přišel, hlavně ke konci šla úroveň strmě nahoru! Soutěž gradovala, zejména s druhou polovinou čtvrté kategorie jsem spokojen, laureátský titul byl zcela jasný.

Dvě české houslistky tentokrát neskončily v popředí, konkurence byla obrovská. Kristýna Jungová hrála jednu z nejtěžších skladeb, kdyby hrála něco jednoduššího, skončila by asi výš. U Haničky Jasanské mám rád její lásku k hudbě, ona housle prostě miluje. Letos byla v nevhodě, ve IV. kategorii patřila mezi nejmladší.

Srbští soutěžící jsou technicky velmi vyspělí, ale někdy je to na úkor hudebnosti. Staša Žikić na třetím místě však zahrála velmi slušně a moc nás potěšila Marija Radovanovic, která hrála jako úplně poslední a převedla krásně, kvalitně, kultivovaně Chaussonův Poem. Skladba nebyla technicky tak obtížná, ale za kultivovanost si druhou cenu zasloužila. Kdyby s námi seděl Jaroslav Kocian, určitě by souhlasil!

O americké soutěžící na druhém místě jsem už něco věděl, byla pro mne potenciální vítězkou. Hrála velmi dobře těžké skladby. Techniky vše zvládla, ale k úplné spokojenosti nám ještě něco chybělo.

Vítězka IV. kategorie a zároveň laureátka zahrála Čajkovského koncert takovým způsobem, že jsem si ani nepsal poznámky a poslouchal. Mohla by klidně dnes večer hrát s profesionálním orchestrem. Hrála suverénně, nejlepší byla už po prvním kole, i když jen nepatrně. Snese srovnání s loňským laureátem Nikolou Pajanovićem.

Kocianova houslová soutěž si drží kvalitu, těší náš větší účast. Dvě nejmladší kategorie nás potěšily o něco více, třetí byla o něco slabší a čtvrtá nakonec splnila očekávání.

We were waiting for a long time for the top and it finally came. Mainly to the end, the level was rising! The competition graduated. I am especially satisfied with the second half of the fourth category. The laureate title was clear.

Two Czech violinists didn't end up in the front this time. The competition was huge. Kristýna Jungová played done of the hardest pieces. If she had played something easier, she would probably end up more up front. I like the love to music of Hanička Jasanská — she simply loves the violin. This year, she has a disadvantage because she was one of the youngest in the IV. category.

The Serbian competitors were very mature technically but sometimes at the expense of musicality. Staša Žikić, who was on the third place, played very fairly and we were very pleased by Marija Radovanovic, who played as the last time and performed in full beauty, quality and culturally the Chausson's Poeme. The piece wasn't so difficult technically, but she deserved the second prize for sophistication. If Jaroslav Kocian was with us, he would surely agree!

I already knew some information about the American competitor that was on the second place. She was a potential winner for me. She played difficult pieces very well, and she managed everything well technically. However, we missed a little something to our satisfaction.

The winner of the IV. category and the laureate played Tchaikovsky's concerto in a way that I didn't even write any notes, I just listened. She could easily play with a professional orchestra tonight. She played soberly, she was already the best in the first round although only slightly. I think she is comparable to the last year's laureate Nikola Pajanović.

Kocian's Violin Competition keeps its quality. We are very pleased by this year's bigger participation. The two youngest categories pleased us a bit more. The third was a little weaker, but the fourth one lived up to our expectations. (jp, ep)

Pravoslav Kohout

„Češi na hudebním výsluní? Někdy končí úžehem“

Každý rok se v odborné porotě Kocianovy houslové soutěže objeví nová tvář. Nová však automaticky neznamená nezkušená. V případě houslového pedagoga a hudebního publicisty Pravoslava Kohouta platí pravý opak. V porotách nejruznějších soutěží se objevuje pětadvacet let a právě jemu vděčí české „zušky“ za to, že se nestaly obětí „divokých devadesátek“. „Když jsem se roku 1992 vrátil domů a viděl situaci, poměrně razantně jsem vstoupil do dění a posléze spolu s kolegy z Umělecké rady ZUŠ jsme nevratným škodám zabránili. Podobné tendence jako tehdy však klíčí pod různými záminkami v dutinách lebečních nezodpovědně machrujících fachidiotů vždy, když vycítí příležitost k získání lukrativní kořisti, což „zušky“ se svým majetkem a rozpočty bezesporu jsou,“ vzpomíná s humorem na situaci z před pětadvaceti let.

Jan Pokorný

Jindřiška Holotová

„Leia Zhu byla špice s velkým Š!“

Mezi porotci náleží k nejzkušenějším a atmosféru Kocianky důvěrně zná. Vždy usměvavá a vstřícná profesorka plzeňské konzervatoře měla svoji letošní favoritku ve II. kategorii.

Anna Mlynářová

TOTO JE JIŽ NĚKOLIKÁTÝ ROČNÍK KOCIANOVY SOUTĚŽE, KTERÉHO SE V ROLI POROTKYNĚ ÚČASTNÍTE. CO ŘÍKÁTE NA ÚROVĚŇ LETOŠNÍCH ÚČASTNÍKŮ? S potěšením musím konstatovat, že letošní úroveň je opět vysoká, a to jak u zahraničních, tak u domácích účastníků. Jsem vděčná za možnost vyslechnout si výkony takto talentovaných dětí.

UTKVĚLO VÁM NĚKTERÉ Z NICH V PAMĚTI?

Vždycky se objeví nějaká výrazná osobnost a letos jsme ji slyšeli v druhé kategorii. Britka Leia Zhu je vsukutku fantastický talent, také má v Londýně výborného pedagoga. V každé kategorii se najde nějaká ta špička, ale tohle byla doopravdy špice s velkým Š a podle mého i silná kandidátka na absolutního vítěze.

PŘEKVAPILO VÁS NĚCO NA PRŮBĚHU 59. ROČNÍKU?

Ne, vůbec ne. Tady vše funguje tak ideálně, že nemohu říci, že by mě cokoliv překvapilo. (smích)

JAK HODNOTÍTE ATMOSFÉRU LETOŠNÍ SOUTĚŽE?

K báječné atmosféře zde přispívá hlavně perfektní organizace. Celý tým organizátorů je plný vstřícných lidí a skvěle se mu daří zajistit, aby se nikde nevyskytl žádný zádrhel, takže je skutečně radost sem přijet.

A CO CELKOVÁ ÚROVĚŇ KOCIANKY, DÁ SE POROVNAT S PŘEDEŠLÝMI LETY?

Já jsem Kocianovu soutěž zažila už v plenkách, kdy se ještě soutěžilo v Hernychově vile, a musím konstatovat, že od té doby její úroveň jen stoupá. A prestižní zvuk má zjevně i ve světě, což je vidět na stále přibývajícím počtu zahraničních soutěžících.

Zpravodaj Kocianova Ústí 2017

šéfredaktor: Jan Pokorný

redakce: Elizabeth Pavlovce, Anna Ludvíčková, Anna Mlynářová, Terezie Jakubcová

grafika: Denisa Váňová, Lucie Zamazalová, Matěj Vondrouš

foto: Adam Faltus, Matouš Gorun, Lukáš Prokeš

webmaster: Martin Synek

korektury: Eva Suchoamelová, Miroslav Němec, Pavel Vomáčka

tisk: Střední škola uměleckoprůmyslová Ústí nad Orlicí

Jozef Kopelman

porovnává české a slovenské houslové mláďá:

„Mladí čeští houslisté jsou vyspělejší“

CO ŘÍKÁTE ÚROVNI TŘETÍ KATEGORIE?

Já si myslím, že si všichni vedli stejně. Trošku vyčnívala polská účastnice. Ta byla lepší.

JAK BYSTE HODNOTIL OSTATNÍ KATEGORIE?

Ostatní kategorie byly silnější. Ale to je normální. Všichni nemůžou být úplně nastejno.

LIŠÍ SE KOCIANOVA SOUTĚŽ NĚČÍM OD JINÝCH MEZINÁRODNÍCH KLÁNÍ?

Zaprve se určitě liší tím, že má svoji velkou historii. Dále tím, že správně propaguje českou hudbu — hlavně skladby Kociana, Dvořáka a Ondříčka. To je velmi chvályhodné. Doufám, že to bude pokračovat i v dalším jubilejním ročníku. Takovéto skladby potřebují samozřejmě velmi vysokou úroveň připravenosti, takže žáci musí ukázat vysokou virtuozitu — jak ovládání nástroje, tak i ovládání tónu na nástroji.

JAKÝCH JINÝCH SOUTĚŽÍ JSTE SE Z POZICE POROTCE JIŽ ZÚČASTNILI?

Podobná soutěž je i na Slovenku v Dolném Kubíně, má také svoji historii, a to už dvacet let. Liší se ale tím, že kromě soutěže všech smyčcových nástrojů je tam také soutěž v komorní hře, což je pro mladé velice přínosné a zajímavé. Vždy se účastní obrovský počet soutěžících.

Zúčastnil jsem se také soutěže Carla Flesche v Maďarsku, která má také dlouhou historii a koná se každých pět let. Je to velká soutěž a účastní se jí všechny státy okolo Maďarska, ale také studenti jiných zemí studující v těchto státech.

JAK MOC TĚŽKÉ JE MEZI DĚTSKÝMI TALENTY NAJÍT TOHO NEJLEPŠÍHO?

Já si myslím, že to tak těžké není. Fluidum, které z talentu vyzařuje, toho si člověk všimne okamžitě. Stejně tak si hned všimne zvukové stránky a ovládání nástroje.

JSTE TEDY SCHOPNÝ ROZPOZNAT, ŽE PŘED VÁMI STOJÍ OPRAVDOVÝ TALENT PO POSLECHU NĚKOLIKA TÓNŮ?

Myslím, že ano. Každý je schopný to poznat.

JSOU ROZDÍLY MEZI SOUTĚŽÍCÍMI VÝRAZNÉ, NEBO NAOPAK TĚMĚŘ NEZAZNAMENATELNÉ?

Je vidět velký rozdíl. Samozřejmě je také rozdíl v pojetí interpretace povinných skladeb českých autorů. Například ve třetí kategorii jsme viděli, že i klasické skladby mohou být pochopené různě. Tam určitě vidím rozdíl ve znění, v podání a v tempových charakteristikách.

DOČETLA JSEM SE, ŽE JSTE SE DŘÍVE AKTIVNĚ VĚNOVAL KONCERTNÍ ČINNOSTI. NYNÍ PŮSOBÍTE JAKO PEDAGOG NA VŠMU A NA KONZERVATOŘI V BRATISLAVĚ. JSTE SE SOUČASNĚ PRACÍ SPOKOJEN?

Bohužel jsem ze zdravotních důvodů nemohl dále koncertovat. Takže to, co můžu předat, předávám žákům. A nacházím v tom velké zadostiučinění.

JAK SI VEDE SOUČASNÉ HOUSLOVÉ MLÁDÍ NA SLOVENSKU? A JAK BY VYZNĚLO POROVNÁNÍ S ČECHY?

Mladí čeští houslisté jsou vyspělejší. Řekl bych, že na Slovenku panuje trochu útlum zájmu mládeže o smyčcové nástroje. My jsme rádi, když máme jednoho, dva talenty v každém ročníku. Někteří pak studují třeba na konzervatořích v Čechách, kde je ta aktivita vyšší.

CO POVAŽUJETE ZA SVŮJ DOSAVADNÍ NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCH?

To je opravdu těžké říci. Já jsem velmi rád, a to je úspěchem i ostatních kolegů, že máme možnost pracovat s tak talentovanými dětmi. Jejich nový názor na interpretaci je přínosem celé hudbě. Já osobně jsem měl několik vynikajících žáků, kteří nyní studují v zahraničí. A jsem také moc rád, že jsem tady a můžu se účastnit tak významné soutěže.

Terezie Jakubcová